

הַבְּלָאָן

כָּלִ שָׁמֶרֶתִי לְבָתִי

פרופ' דן כספי, פגוע שיתוק מוחין מלידה, מנהל מסע היישרות מתמשך. רופא ברומניה הציע לחסל אותו כשהיה קטן, במעברה צעקו לעברו 'רגליים עקומות', ובכידיו האוניברסיטה העברית חשבו שהוא נכה אינטלקטואלית. החוויה המעצבת זו הפכה אותו ללוחם אנטימיסדי, שנאבק בעלוויות הצלבות בתקשות והביא להדחת מנכ"ל רשות השידור. ובכל זאת, 16 שנה עברו עד שהעוז לפרסם ספר ילדים שכותב לבתו על אבא מוגבל עם לב ענק

אמירה לם

צילום: יונתן בלום

"לאבא של ענבל יש גבל עקומה עירקומה עצק רירון".
היא לא יובל לרין והוא חילך לא-בלום.

בעטתי מאוד בששות החבויים שלו מדברים על אבא שלו, אבל אבא שלו ווועט לששות הרחבה דבריהם, הוא קורא לי ספוריום, הוא משתק אתו, והוא יותר חכם מאבא שלו, אמרתי לו רין. הוא מלמד באוניברסיטה. סוף-סוף למי

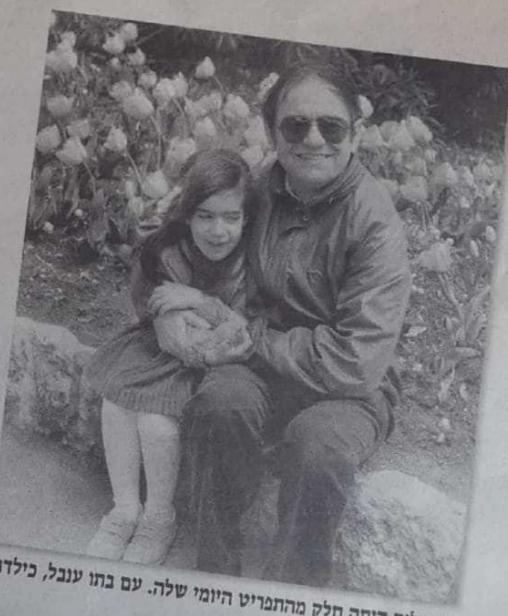
הט להזכיר את חווילתו זאת...

אם הדא לא יובל ללכנת, אין זווא ביגול להזכיר לאוניברסיטה? שאלת חיל. לאבא של ענבל יש גבל עקומה רירון אוניברסיטה? שאלת חיל. הנה כמה אבא של גבל חיל, המשיך רין ללחוץ בבלום איך אבא שלו חיל. והה דהה מנגנון מאד. אבל רין ודילודים גחרו.

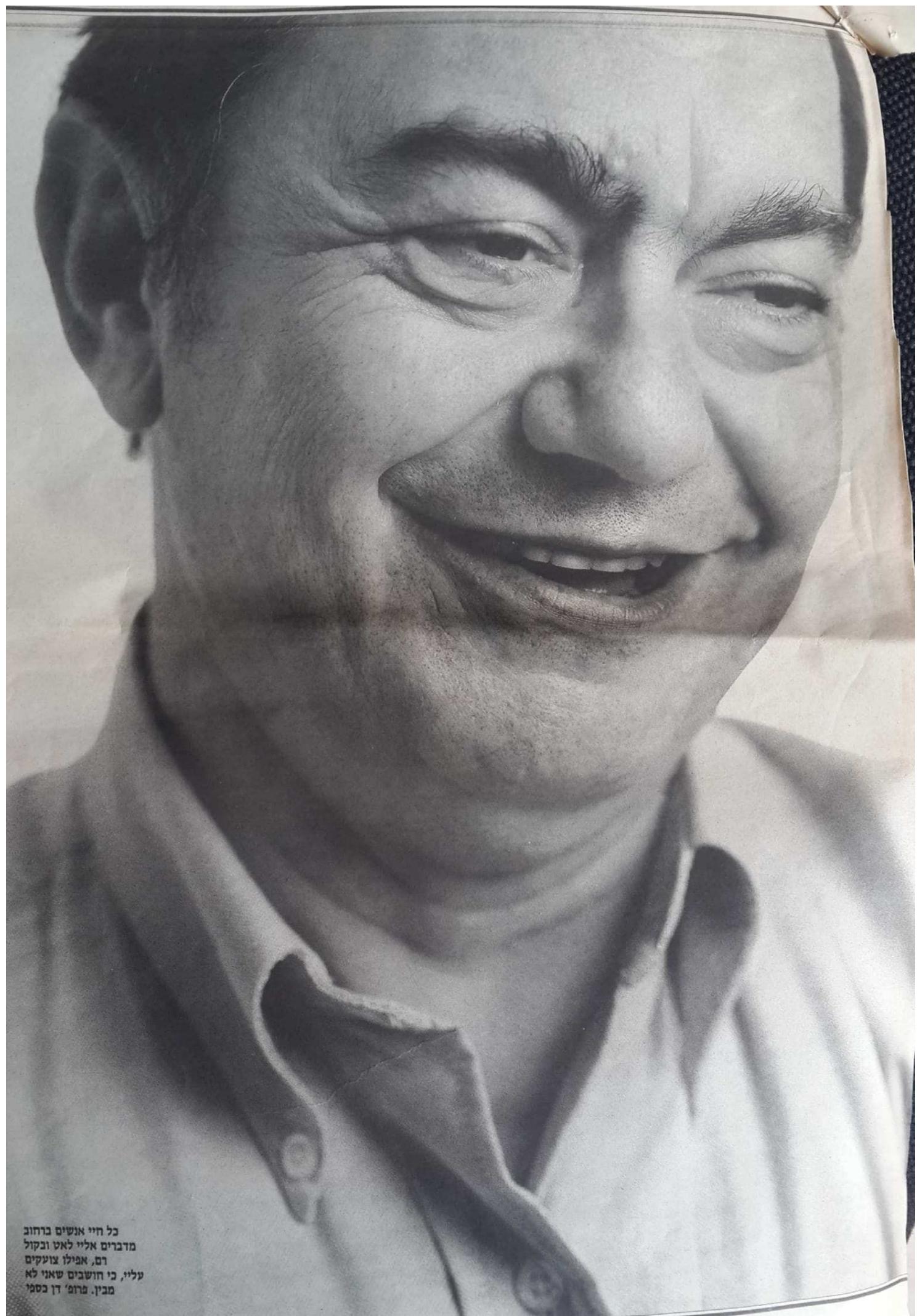
(מתוך ספר חוליות של פרופ' דן כספי, אבא של ענבל, הוצאת צבעונית).

רופ' דן כספי, מרצה לתקשורת באוניברסיטה בר-גוריון ומחבר הוו-עד המנהל של רשות השידור, מלא הערכה אליו. היא לא רק ילדה אותו, היא גם התעקשה להשאיר אותו בחיים. ככל קטע, פגוע שירוק מוחין, הוא וכור איך וויה מהפחת בשבלו את הרדי פאים הטוביים ביוותה, נאבקת שיקבל חינוך כמו כל ילדי העיריה בROMANIA לבני עלייתם לארץ, כ-60%.

פעם ההורים שלו הגיעו לרופא שציג להם לחסל אותו, "ספר כספי", היה רך, ועוד אפשר היה להשמע עם הרעיון הזה, שאפשר לתה לי וಡקה ול' גיגיל רך, אבל לא היה שום אדריכל. גם בקהילה הרופאים. ובצצם, זה קשור לתה' גמור אותו. בכל קהילה יש אדריכלים. גם בקהילה הרופאים. ובצצם, זה קשור לתה'

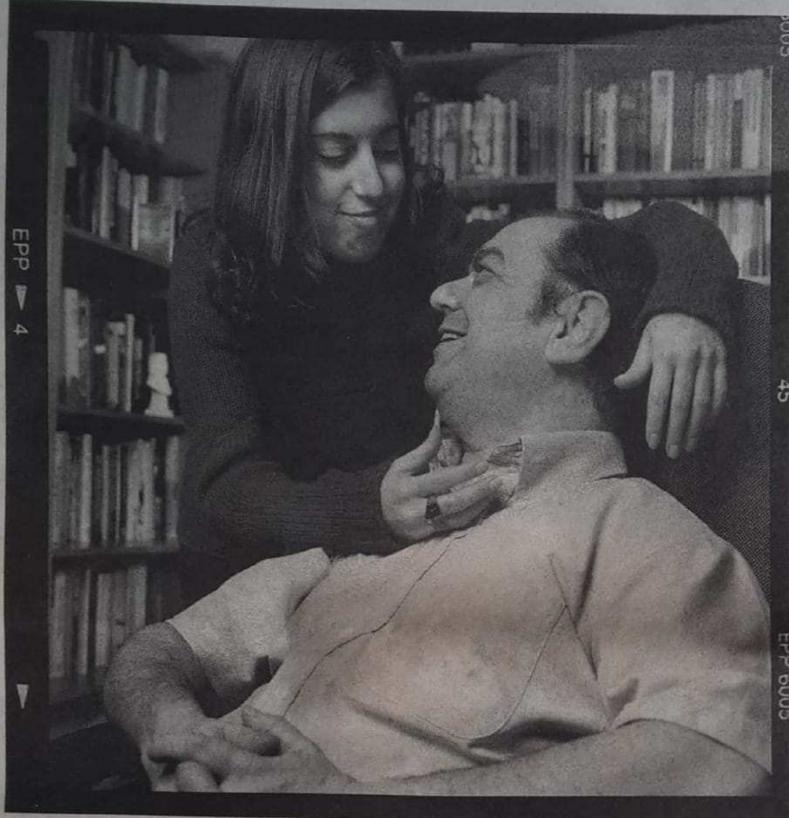

המוגבלות הייתה חלק מההמיינט היומי שלה. עם בתו ענבל, כילדה

כל חי אנשיים ברחוב
מדוברים אליו לאט ובכלל
רם, אפילו צעירים
עלוי, כי הושבם שאוי לא
מכין פוז'ן זון כספי

כפי שהמברתי לבי

בחלומות תמיד יהיו לי פחדים, שאבא רוצה לבדוק משריפה ולא יכול. עם ענבל, בתו

קורתה והרבה שמדבקות לבודת היפות של נבות אינטלקטואליות
בקים לאין מוגבל מושגנו שיקום".

כל חי' גאים ברוחם מדברים אליו לאי' ואבקול דם, אפיקלו צעוקים עלי', כי וושבים שאן לא' מבין, אבל אלו אנסים שלא מכיריהם אהוי'. אבל הנה והמתבאה גם בחוגים שאמוריהם להויה פהו צעומה, ולמה בראבו לא' שאלאהה ש אונקורה וה לא פעטמע רקס אונזים הוי' האנש. אונש נסעהם האון זונע מאה' ואספונזיה טבנה. האנש הילכלה לנטולם ציבור ובמיוחד לחששות, ומהירה דהה שבכינוס הכהריה לברילם בסיסימת בלתי נסבלות. אני לא' ביקשתי מהאונז.

גנבה, אבל פרופסור

יומם והוא כורך את החשיפה האישית בנסיבות שלו ושל בני משפחתו לנוכח באופן פומבי את תהליכי החומרודות שלו. כספי אמר שילהן שענבל תחתה והרנו גורת כרייה לתוכם מודע ונאות פועל בעומקה אוצרתי של 'בוכות', שוווקן ודגנה אישית יכול להיעדר ולעוור.

"אור המוסים של ספר הוא שוגרלים בו נושא נשוי שיר ריך פתוח, האओם." בגדעון של משקיעים בהם, ממכבים יומם את היחסים שלם והוא ציר לחץ בסך כדי לתמוך בהם. קשה להזות חרייג ומיטע בחברה היישראלי. עד כהורה שלן לזכין בהרים למיסכנים. דודק מהברה שלנו יש שום דבר לא מושג בקשרו של מאיר מילשע יי' שונני."

כָּל הַשְׁמֹת הַמִּפּוֹרְסִים בָּהָגָן לִמְדֹעַ הַמִּדְנִיחָה עֲדֵינוּ לֹא
הַשְׁתַּחֲרוּ מִהְנִיגָּי הַבִּיתְחֻנוֹסִיטִי וְהַמְּצִיאִזִּים הַיְּשָׂרָאֵלי. גַּם שֶׁמְעֻדִּיפִים
אֲנָשִׁים עִם עַבְרָה בִּיתְחֻנוֹסִיטִי. אֲנִי בְּנִכּוֹת שְׁלִי בִּתְמָתָאִית אֶת הַדָּבָר
הַחֲפֹךְ. גַּדְלָתִי שֶׁ, מַהֲבֵּאי יְדֵךְ הַדּוֹקְטוּרֶט, וּבְכָל זֹאת בַּרְגָּע שֶׁ אָמַת,
בְּשָׁדוֹיו צְרִיבִים לְתַתְיִל קִבְּיעֹות, הַאֲמָת נְחַשָּׁפָה

"במשחק האקדמי יש צביעות מסוימות. באופן פורמלי הכל

י, כאופן בلتוי פורמלי יודעים הכל, במיוחד בפרשפתיבה

עשרים שנה. זו הייתה בשכilli מכח קשה, זו أولי פעם ראי בזבובאלונג אהבו שובל הרים מהפניהם לא ליבראל, ברבי:

וְעַגְמָלָה, אֲוֹ שֶׁנְאָרֶב בְּזִמְנֵנוּ יָאָרֶב, וְאָוְלִי

• מפגש התרבות של אוטוסיידר כמוני עם חברה אשכנזית

טיסתיות ותיקה. בא בחור מהדרום ועולה חרש, מחוץ לדרך
החוות נולא הטענו בגולגולתמה ולא הם מברכים לבלינבּוּ

מִי בְּבֵיתָךְ, אֲשֶׁר־תַּחֲזִקְתָּנוּ בְּפָנָיו, אֲלֹא תַּהֲבִזְבֹּז עַל־עֲדָם
מִיְּנֶצֶףְתִּי. אֲשֶׁר־תַּחֲזִקְתָּנוּ בְּפָנָיו, אֲלֹא תַּהֲבִזְבֹּז עַל־עֲדָם

זו מהממסד', אבל אני מרגיש מחוץ לאליטה, ואני אשדר

לא שיד. מושגנו נבדוק באתה מפוזר מטולברנות, באנונימיות.

הנ' אָפַלְיוֹ אָחָר, שְׁוֹזְגָןִ נָמוֹ, סְמֵןִ סְפָלְגָןִ – סְבָנִ, בְּנִי.

חובת הוהקה מלאה אותה כל הזמן, והפעם לא הצלחתו.

בטוח שהוא קשור למגבלה הפיזית שלו. מוגבל דורשים

כל השמות המפורטים בחוג לברע המדרגה עווין לא מביבר מנגנות הרגימנטים והמאנצ'נרים היישראליים. גם שם

יפנים אנשיים עם עבר ביטחונייסטי. אני בנסיבות שלבי ביטאי

את הדבר הפוך. גדלתי שם, מהבייאי דרך הרוקטורט.

זאת ברגע שלאמת, כשהיו צרייכים לחת ליקביעות,

(המשמעות קודמת)

פיסת חברתיות רחבה יותר, והרצין להמיט אנשים ממנה, כאשר מרים, נזעוקים אותם, לא נשתק אופתם, והם כמו להמית אותם. הדג' בדיל בין לשולחן מוגבל למדור רך ולבדים המינימליים של לבין ימיות ואנו לא נודל.

רב-איסלאם, ממערבה ובנות הששין, איזו שדרך לבית ספר בשכון 'הHIGHWAY' לראהידה מגבלת בת חמש, שהיתה זהה וחתלה מלולנה בחוץ. היא היהינה מתפלשת בחול של המותן, וזה היהינה דוגמה רב-איסלאם לשאר להמית רוגין, ותמר הנחלים את הרובנה שנין. אני חושב שהוא געב אצל ההורים של יהלום הירושלמי.

אתה בצל נתקלה בירושה זו?
 אמר שיל לא נהנה מתחווה שהיא מתחבישת, אבל כמובן
 שהיה בinati העדums משבה. וה לא פשט על גדר כלכני. וזה
 רגעים שראית' נשמאם. אבל בתמונה הקולות אני מל' תעריך
 מה למה שעשו נסיבות ואבעזים שיוציאו. וזה אצלת תעריך
 מהתח הוה שאשא אהורה, שלא אגון, וזה כמונן התשליל
 כי את הדריך להציגו, את חותמת הוכחה. ואני יותר צדוק
 להציג אבן ולמדור יתיר, זה כוונת דע הום. אבל פעליה פושטת
 אני צדוק והאמת צייר, אפי' לדרכו בספר או כפתחן חזה.
 וזה מורי עארך לאטמעה פיטום יtier הדריך. לרעמים גני
 מלידר שעית באגביע את קטע של כמה פסקאות.
 אמר שיל לא התבבישת, כי, אבל אמרה במובן שהיא לא
 רוגצה לדלות עוד, כי היא צדקה לתהමם בקי רוח לא רצוי
 בלי מה איזה היה להם עוד אחד היה. היא לא רואת הניגוד
 בת והסבירו איזה איזה. והכאיב, אבל רואת אפסור של לבן
 זאת זו. אישת 23, נציגות שאה, דברכה לתהמודך ספ' ליד
 כהה. לחיים יש דינמיקה משליהם, היומם אמר שיל ביבית איבט
 באשרבון, ועקשי איזה רוגץ לה.

לא שידי

החויה המעוצבת הוא הפקה את כספּי מלך נאכּ לאלדים נחוש מאור, שלא מוסך לומר איז דערתין. כספי כבר בבור ואמר כמה מילן נוקבת בחיזי – במאמרינו ניגר 'ברון החטבון' והעב' יווית רעלבלות, בטלול הדוחת כבל' דשו ושורדו אויר פורת ו'מגנרטו', בכל זאת, לא דוחת מ-16 שנים ועוד נשרש לו עד שעון להזמין לאזרת טבּ ויליאם הרשawsן שלו אמא אל גובלן, שבסמוך לשטחן והו מושׂן בערך יפה יפה בונן גובלן.

במורץ השיקום המיג'יג עשל שלו שמו מוקם להוויה מעכבה מתכלת מבירור, והוא קא באניג'ירטסיה ערביריה. כספי תמייד נחשב לעוף מוחר, מסכירים קלגות, נז'יקונופומיטס, ליד נכה, עללה הרש, שגדל במעברו, ולא הנבט דילוק הוליך לאן לשליטה. ב-82' צב' שיקשוף קביעה, ענעה בשלהי הנפל והוציא לבו. הרוח גוזה שシリים את מהירות הפלגונות בחוג למדער מדינה, כי לא היה מושג העם כבודה והבליטים, שלמה בונדי ז'ודטן רג'ה, יהויה היה, בטוח כספי, פעל נגרו בדינגים על הקביעות.

"ה'חיה להם טעות איזמתה, הם לא הבינו שאם מוגבל חיזוק
וונור כדי להגעה לשאלותיהם", הוא אומר. "בבבורה והמקובלויות
ישבו ישבו שלם על הערכיו איתם, אבל עכיזר לא אבד אויתן. הא'
קשיימה ייכלה לזרות מואיד-מאדר עיריצה. יש שאלות שנות נשנה
נות ואוניברסיטה מהעדרת תקנות, מוגבלים והנכדים לא
כללים נקבעו זה. הם טענו שכואורה לא דיו לי מספק פרט'
מבחן, ומם גם זהה בינת לתוכהו, כי הוי ליטסיך פרוטומים,
אבל גנין נושא, יסתינו לעוד שנה. וננהו הווה והרטוריקה הויה
ונגג, כי סדרדים משוחה אמוריה, א'םם הוא לא מפרשים הרבה
אבל כל מה שזוועה פדרום, וזה מלחה בעלע', ושלשא זווים אירודם
אין לו מספיק פרוטומים, ולכן ואדי לו להמשך ביבית-ספרון,
שם שאנטו אוניברסיטה שמקומה מיניגו. גם טענו נגדי
שאי צוין שאנטו אוניברסיטה בחוץ, בשל והראשן באנטו מיעתת' לבעוטע,
יליל בבל הרגובלאט של'. והוא כל מני פודופוריים בעולם לא
בדוק וכדו אתי מעמערותה לחו אבל גלוון-זה."

כפי שהסבירתי לבת

בכל קהילה
יש איזויטים,
גם בקהילה
הרופאים

בששיגו עברים, וזה נכון לא רק לגביה ענבל, שכאנו הולך ואשתם למסכה, וורי שיס לה אותה תחושה של אינטנסיב. ששהה הדיא באח שם אומן וחיזי או שווה מאה גודל. ובאזור טבעי, אבל אשתם מפסיק מושונת, דיא יודה עם מיל הא מתוחנתן. וכך אני מוחות חיש צורך לגאנן. לגביה יליד השונה, יש תוספת אה' רירות. ממד הרשות', שאני דורך לעורו לה ולורטס שלה.

לא. בתקופת הגן ניסתה לשלוט בשני הרים: שער צדקה ושער הולוד. שלה המנוח בכתף תא 'מי'יך פעל', ואוגני היהית מיצ' פטל. שלא יכולתי להצטרכ אליה למסעתו עם עורי חלו על הכתף. אבל לא רקיגני ניכבת אורה רום. תמי מנקאניס' בשלא משלי' מים. לא ידעתי השליחוי עם מה השאי.

לא תאמין זו נסיך ברור. בכרבר אהיה מטהור אך אטב נטה' קרים' עם נגץ ברגל, אתה לא מוגול להלהלה כובוי, אישוד אל' וירעד און. ענבל מברות ש' עשות' עט'ר אונצ'ו שונן, רדראס של להה לאלה מסחבות'. זה קטע שמבעת הטעבול.

בעיני והתקין, רציתי ל.gateway בנסיחה שבעינינו פויום הדיא
אל מלולו למוקם עלי. עובל בר ברכבתה הדרגתית שדברים שהיא
צידריה עורה ולא במקצת ממנה מפין. לתהקו' ממכה, לשובו'
החתת במישור אחר, ואנו בקשם מאמן לעוזר בדרכם הפייזי. הלוות
דיא ובמכתבו האל עזבנתאות אשתית דיא. היטרוף על התרה.
ברוגר שידר לד' ליל' ש' הונפה ארוחה. אני אהרא' לאיך לא' או'
הנ' גם, גם לילד' בראטו. אין ספק שהמוגבלות של מגעה מנגע לעי'

(המשר בעמוד 112)

(האשר מעמוד קודם)

היוונה למתיבתה גולדרה מטור רצון לתה מענה לשאלות של ילדה קטנה, שמתמודדת עם אבא רוג'י. "חשת' במביטים וכטוי נים שלה שהיא ורצת לדעת, אבל קשה לה להתנוכח", מספר בספי. "שאילתי את עזמייך ארך יין יכול לענות על השאלות, כי בזורה גליהיה הלא קשלה לדבר על זה. ניגשתי למכונת התה' בה שליל, והתבונתי על הרבדנים שהשכתי שהיא מתמודדת אתם. היא הייתה אוחזת בשולא ייעודו, אף פעם לא הספירה והה עצה ליחס שאלות אלה נעלמו או הורחקו".

כשי היה אט היפרוי שכתב לתהבו ר' חייליק לימור, או עתנאיו ומו רוזה לתהבו ר' חייליק אמר את הספר המתוויטים, מספרי החובה של למודו התקשרות בארץ. לימור אמר לי: כתבת חמוץ כבר בדברים אמר'ים, אבל זה הדבר כי אמר'יך שכתבת יי'פעם. והלווא ישיהו לך פעם המכון לפדר סס גומ אותני.

ולח'מו, ורך בגיל 56, שנענבל כבר סוף הדמויות בהג' לדור ציולוגיים ואמנויות באוניברסיטת תל-אביב, הוא מסוגל לגעת ולדבר באופן פומבי בצלילה, בתנוחות הלא רצוניות, פרען הדין.

ברחת לשלוק בתהמודות של ענד בילדת קבוצה ש
המוגבלות שלך, כי זו הייתה הנזקודה הובאת בירור?
וה לא ספר של דבר, הוא ספר של התהמודות. אלול וה לא דר
של ילדים שנגו רגשיהם מיהו. היותי מאור גרש
לקען בענין, כי מדבר בחרואות אשית. צערתי ללבתיש
שהיא לא תכובל ולא תשא בתמצאות הנכות של, המוגבלות
של הפה להיות חלק מוחתפתיט היזמי שלה. המובגה החה

בלי שמי של דרמות אני מרגיש שהחלה לא לסת לי
קביעות זה כמו המכבה שנicha עליה בילדתך. אתה בעצם חוטף נבות ומומן
נוסף, כי זה אומר שאתה לא שווה. יש לך נבות פיזיות, ובאיילו הדיבוק
עליך שאני נכה מוגבל גם מבחינה אינטלקטואלית

כקפי נגד תלשורת עיינית

ההנ' אנטכטיל מפכיב וגההלה: רובליין מפרק את התקשרות, מינויו אוורי דן הוא פארודיה, ורשות השידור מנכנת מפרק מסך לפרסום עירובידיין

בג בירדו, עיתונאים כמו שלוי היומכין עוזב, ואחריהם, כמו אורי ז'אן, את סגל כפושם מסתף, או איזו אופציה נשאה לה? הבעלויות האזרחיות גובח מודר מוקדרי בבר מעריבוניות. זו Antwort בעיתון מאיראנט, מדור לוחשות בארץ. ארבע משפחות של לוחמים חיים ובודה בדורותם בדורותם: שוק, נמנור, מוש ואילור פשומן, يول הון גם אהיה בעוצמי הטלולויה. אם עיתונאי הסתכסס תządיג מסים, נסגרו בנפיו כמה ערוצים, זה מהליש את עדמתו והמיקוח של עיתונאים, ומכוון נתק הדרואים והאצחים את שוק הדעת. בלא עיתונאים יכל לגינוי עיתונאים ולסדר שיטותבו או שליא ייכתו בזרחה מסויים. לדעתך, רואים את זה הווים מעריב. זה לא מקרה, לפחות של מעריב, קומאים קייאופטריב – זו – נן ממלכתן, זו – שליחו, זו – ביביצ'זק ורנקן. ממנה המדינית השניה בתקורתו היישרלית קשורה ליחס מפת השידור והלשנת העורך. צים, רואן הפלשורי, רובי דרבילין, והלך להלכה שדיון וכוכבי. ה- "ירום לרובי רהיצם, תחרות פורענית בטלן מוקברת ויתבטה לאחד והמשה. ה- "ירום לרובי רהיצם, תחרות תרת רוך מקבירים כלכליים בטלר ודראן והמשה. ה- "ירום לרובי רהיצם, מוש המשמת והלום החורה והאריה להם היוא, אלה דברי הכל. בברבו הוא מוכת שאן לו שמאץ מושג על המושג שמו ישות והשידור".

דיבליין

לهم את זאק סגל כפרשן משפטי, או איזו אופציה נשarra לו?
הבעלות האולמית גובלת מוחיר מקצועינו בבר מלהירותונא.

וזו את הביטוי המדיניות ביחס לתקשות בארץ. אך שולות היום בקשרו: שוקן, נמרודיו, מוסס ואליidor פישמן, אחיה בערוצי הטלוויזיה. אם עיתונאי הסתכל בתאגיד סוכן

בפניו כמה עוזרים, והמלחיל את עמדת האמיהו של העיתונאי נת הקוראים והצמצם את שוק הדעות. בעל העיתון יכול לגייר או שלא יוכל בצרה מסוימת. לדעתינו, רואים את זה היום בבריטניה

של מעריב' קוראים היום 'קואופרטיב דן' – דן מרגלית, דן שי המנהה המדינאי והשנוי בקשרות הישראלית קשרה ליריסי צים. שר תקשורתו, רוב ריבלו, הולך להחליף רשות בוכין. והוא מזכיר של רשות בוכין לא יתאפשר להמשיך בפעולתה.

הו על מנת מילוי ותבטח בהורדה הרמה. רכליין, כמו למדור
רת ורק משקפים כלכליים בלבד ולא תופס שהיא נברך בתברות
הרשות של הפליטיינאים. הרי איתן הורדים להחליש את התק绍ר

כפי שהסבירתי לבתני

(המשך ג' עמוד 68)

לחת על סולם ולחולות לה תמןונה, וגם אם בסופו של דבר התה מוניה תלייה, והוא יוצר חסוך, שלא נופל מתקציבים אחרים בחווים.

כспி מתאר בספר יותר מפעם אחת איך ילדים לועגין לו בונכות ענבל וצוקים לעבויי "דרילים עקומות". זה ביטוי שמשמעות לא פעם ולא פעמיים, בעקבות בילדותם של ילדים. תי דבש מוחץ של ילדים אלה. ילדים מגיבים בזורה פגנִינוּ טנית ולפעמים מארד אקווד. מכובגר אני מקבל תגבות אחרות, אבל טינמן השאלת השהילה בילדות, אנים געלימים אף פעם. עד היום אני צדוק לעכור יותר כדי לשנע שאוי ואוי ושווה כמו בולם. יש לנו מכבוגרים שתוקעים מטבחים, לפערם אילימים ולפעמים מלולים בגבינות קולניות, וזה לא רק עכוב רסלִי, אלא גם אנושי, כי זה נובע מתחתיו, הפתעה ובוכה.

"עד היום סאנגי נכנס לשישיר רашון באוניברסיטה, יש הולם טוטלי. אנסים כמעט לא מבדרים. אם אני עצמי נרגש, כי אני יודע שהחיי תגבות, והכיתה תשב מוכחות ובהלם ולא ישאלו שאלות, ובזינו שאוי יודע שהחומר שלום גומחה, אני מכין יותר חומר כדי לחפות על המבוכה או יהודת השלים. אבל אני מודע מעריך את הסטרטטטים שלומדים להתרgal אלאי. פתיחתי טנקה לשיבור קrho אני שואל שאלות בשם. ככלומר, אני אומר: 'בטע רציתם לשואל: מאי, אין חומר עברית, רקanganlite?'

אני מנהרת שענבל בלילה קפנה היה ותר קשה לוחץ ממצבים באלת. אתה מרגיש שהגבות גרhom לך לשאל באבא בספר אין גם האבא שמקורי סי פורים, שמלט, וגם הוא שבר קפה בידיהם וזרות נזון נשיקת רטבות מרדי. שכחתי להוציא את הספר, המיליט, לא בעוני, או מושטת אמרה לי 'תשמע', אהה חיב לסיסים אחרית אספס', ענבל שילך לרצח ולכתוב ובמוה גיטה. שיטיפתי אענבל כלב שלבי בזאת השפר ונתי לה לך ריא את הלהם, והיא אמרה לי: 'אבל אני לא רוזה אבא כמו קולם. אף פעם לא היה לי לום שההיא לי אבא אחר.' וכשmai עת ממנה את המשפט הזה, הבנתי שכן הצלחתו בסיפור הזה, וההה רגע אード מרגש בשבייל.

ענבל: "פתואם היהת לנו הרמוניות עלשות סינכראונייזיה בין מה שעכברי והרגשתי לבין מה שכאו עבר. לא יצא לנו בעבר לגעת בדברים כהה, ורק מתק רשותה הבוני שכאו חשב שאני סובלת הרבה יותר ממה שסבלתי באמת. אמרתי לו: 'תשמע, אבל אתה יודע שאחורי הכל וה לא היה כל-כך קשה, שהיתה לי ילדות שלמה, ואני ושותת שרווא ההה. בסך הכל הוא היה יותר מוטרד ממה שלי היה, מה מהחינה הזה חסר והה הוא יואר רין כוגה הפורים שלו אשר בהיותו עכברי."

"חילק מהסיטואציות הקשות בספר זה, לא אני עכברת. היה לי קשה עם תחושות אחרות. היה הפחד עליו. למשל במלחמות המפרץ, כשהיינו עלי ואפשרות שנדר למקלטים, ואני הייתי עסוקה כל הזמן בשאלת, איך נרד, ומה ומן היה מרד. אמרתי לו: 'תשמע, אבל אתה יודע גודל לוגון עלי. דו שים יתיר, הכל והו ברראש, זה היה מצב של שריפה, חיששתהיה ררכה לבוא כל הזמן מנגן, למורת שאמו של הייא ישעה עם המון תר שיעיה. במלחמות תמדדו הייל מלחמים, שכאו קפנה, שמרגזי שה צורך להיות גודלה ולגנן, אז הוא לה לחייל גיגל עם פגצי', או מה? לא הרגשתי חוסר אונים. גולדת בחולקה מגדר רית ארורה, עם ממא שקורות תוליה מופי, ורק דרכ המבקרים שתקעו בו, הבנתי שהוא שנה, כליה פתוחה לי נגןן. וידי תי אמרת בנשימה אחת: 'אבא שלוי נכה, הוא לא יכול לנגן ולא יכול לכתוב, אבל הוא פרופס באוניברסיטה.' ככלומר, הילך לתהנה אמרת לי עזזמי: רק שהה לו מקום לשabet, רק שימושו יפנה לו מקום, רק שייר מהתובות בחוירות, וזה היה היהת היטה הסיטואציה היותר מודרכת שליל קפנה, שמרגזי שה צורך להיות גודלה ולגנן, אז הוא לה לחייל גיגל עם פגצי', או מה? לא הרגשתי חוסר אונים. גולדת בחולקה מגדר רית ארורה, עם ממא שקורות תוליה מופי, ורק דרכ המבקרים שתקעו בו, הבנתי שהוא שנה, כליה פתוחה לי נגןן. וידי תי אמרת בנשימה אחת: 'אבא שלוי נכה, הוא לא יכול לנגן ולא יכול לכתוב, אבל לא נכו מנטלית'.

כспי: "ଆ רייתה צויכה לאון אונסיטוגט, מנוני. תמיד דרי גשיין איין חיב לא מקובל היחסים ערומים כי להתקבל לא להשתה לב בחברה הרגילה ולהיות מושך כמו אחרים. על גובלים כונו חלה ווות חוכחה. מציגים לנו תנאי ספר גבוחים. ברוי פרוף ברוד קימROLיגג אסם והוא פגוע שתחום מוחין ואני היינו זריכים להציגין, כי חברה לא מקובל אשס בוניגים עם שתחום מוחין, זה היה המ- נוע של להציגה, וגם ענבל כילד קלטה את זה. וזה היה אצלי תחשוה רבת עצמה. והבה שננס גדרין עם מה אני גם מוגבל וגס עליה וודש מומניה, ווות הוכחחה הלה עליי."

מספר לדתמאך

ורקה, גם היום, כשהוא מרצה מבוקש באקדמיה, נשאר בו משדו מאותו עלה וודש נכה ממעברת הצרים באדר-שבע. כמו

האוניברסיטה:

הטعنנות והסודות שחר

תגובה דוברת האוניברסיטה העברית, אורית סול-ציאגנה: "האוניברסיטה העברית אינה מודжа לפרש את הסיבות שבטען לא וכמה מודжа לקבל קביעות במוסד, אם ذات טענות של פרופ' דין כספי באילו בנתו או שיקולים לבני עדר עברו גדרמו לך לא קיבלה קביעות, הגן הסוד שחר. הקרטיסון העיקרי לקבלת קביעות הגן מזיהוג אקדמי."

אנו לרוב האנשים. לא באקדמיה בירושלים ולא בכלל ■